

גם הקלה, גם הכלה

כשנכנסו שמונת תלמידי כיתה ט' אל אולם הספורט באורט ע"ש גרינברג, לטקס פתיחת השנה, ניכר החשש על פניהם. אבל כשהמנהלת קראה לתלמידיה לקבל אותם בחיבוק, והקהל השיב לה במחיאות כפיים, אפשר היה להרגיש בחוטי השייכות הנשזרים סביב הקבוצה

מאת תהילה עוזרי-יריב

החברתית. כשנכנסו לאולם הספורט לטקס הפתיחה, מילמלו משהו בנוסח "בטח כולם ישימו לב אלינו עכשיו". הם נצמדו זה לזה, נתמכים ומתחזקים מנוכחותם ההדדית. אבל כשהנואמים השונים נשאו כלפיהם ברכות ואיחולים, נמלא האולם במחיאות כפיים ובאוויר הורגשה תחושה של הקלה והכלה, של קבלה מוחלטת של הקבוצה הקטנה אל תוך השלם.

בנאומים כונו הנערים שוב ושוב "אמיצים" ו"פורצי דרך", ולא בכדי. חלק מבוגרי שקד בחרו בכל זאת להמשיך להתחנך בהרדוף, בשל החשש שלא יתקבלו כאן, שיציקו להם בשל ה"שונות" כביכול שלהם, שלא יבינו את צורכיהם והלך מחשבתם – ושאיפשהו בדרך ילכו לאיבוד. מנהלת החטיבה העליונה, לילך שני רומנו, פנתה בנאומה אל ילדי החינוך הממלכתי: "יתנו להם (לילדי ט') חיבוק! תנו להם להרגיש שהם חלק מכם, הם ילדים כמוכם".

אחד המורים מספר בצד על אופטימיות גדולה שמלווה אותו לצד התהליך המרגש והחדשני, על האמונה שלו באנשי החינוך של אורט, בעיקר בחבריה הצעירים, שמגלים פתיחות גדולה לידע חדש, לתחומי עניין לא שגרתיים, גם אם אין להם בהם בהכרח שליטה או היכרות מוקדמת. אפשר להישאב לכוח המניע אותו, לדמיין את הלהט הזה בתוך מערך השיעורים ואת הילדים בני המזל שעוד ייפתחו וייסחפו לעולמות מאתגרים.

תוך כדי סיור ברחבי בית הספר מספרת דורית סירבלה, מנהלת החטיבה הצעירה, על החזון שניצב תמיד לנגד עיניה לצד העניינים השוטפים: שילוב התלמידים בקהילה, עשייה חברתית ענפה, תרומה ופיתוח מודעות לתושבים ולסביבה, הקניית ערכים, פלורליזם, והכל תוך כדי התבוננות וקבלת המשתנה, בלי הכרזות והצהרות בומבסטיות, אלא בחיפוש מתמשך אחר משמעות.

לקראת סוף יום הלימודים המקוצר, העיניים והלב מתחילים את להתרגל לרעיון המופשט הקורם כאן עור וגידים. אחד מילדי הכיתה החדשה מגלה למחנכו כי "בתחילת היום קצת דאגתי, לא היה לי מושג מה ואיך יהיה. אבל עכשיו אני מרגיש כבר הרבה יותר טוב, נרגעתי".

כיתה ט' בתיכון אורט ע"ש גרינברג בקריית טבעון אינה עוד כיתה ט' אחת מני רבות. תלמידי כיתה ט', הם חלוצים. לא פחות. הקבוצה הקטנה הזאת מגשימה את תחילתו של מהלך שנרקם בשנתיים האחרונות מצד מובילי חינוך מטבעון, והודות לשיתוף פעולה תומך ונלהב מצד ראש המועצה, דוד אריאל.

אפשרויות ההמשך שעמדו לפני בוגרי בית הספר "שקד" בתום שמונה שנות לימוד הסתכמו עד לשנה זו בברירת מחדל – הצטרפות לבית הספר התיכון בהרדוף. אבל החל בשנת הלימודים הנוכחית (תש"ע), תיכון אורט המקומי התגייס ולקח על עצמו, בהתכוונות מלאה, את שילוב התלמידים הללו בתוך תחומי היישוב, כדי לענות על הצורך הקיים לשמור את הנערים והנערות בתוך חיי הקהילה והחברה שאליה הם משתייכים.

על כן נוספה כיתה ייחודית לשכבת ט', מתוך מחשבה לסייע להם להיטמע בתוך בית הספר, לבסס בקרבם תחושת שייכות מוחלטת ולהימנע כמה שאפשר מאווירת תחרות והתבדלות. כיוון שכך, תלמידי הכיתה דאגו להופיע הבוקר לכיתתם, כמו כולם, בתלבושת האחידה הנהוגה במקום, והשתתפו ככולם בטקס החגיגי שנערך באולם הספורט עם 500 ילדים נוספים מהחינוך הממלכתי.

בשער בית הספר קיבלו את פני נערים שניגנו בגיטרה והנעימו בשירים עבריים, שלטים מאירי עיניים וחגיגות מתלבשת מכל פאה וזווית. כל התלמידים והמורים הופיעו בחולצות לבנות, ועל רקע המדשאות הרחבות המקשטות את בית הספר המטופח, המראה היה מרהיב וצלול. לשמחתי, הורשתי להיכנס לכיתה ולהשתתף בשיעור הראשון. הרגשתי שותפה ליצירת היסטוריה, לראשוניות של רגע בורא עתיד.

יונתן לוי ומיכאל אמן, שני המורים הצעירים, מלהיבים בכמות הרעננות שאצורה בתוכם. רינת פיינגולד, המורה לאמנות שהיא גם מעין אם בית, משמשת לתלמידים גם כמקור לעידוד, ליטוף ונחמה בכל הזדמנות.

שיחה עם הנערים מגלה אנשים צעירים ומרשימים, בטוחים בדרכם, היודעים לקראת מה הם הולכים. אפשר לזהות בקולם חשש מפני הבאות, בעיקר מההשתלבות

טבעון

צילום: טל גליקה